

เศรษฐกิจพอเพียง

๘ เศรษฐกิจพอเพียง ๙

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทาน พระราชนำริขึ้น แนะนำแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า ๒๕ ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทาง การแก้ไขเพื่อให้รอดพ้น และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแส โลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

Sufficiency Economy

๒ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาขี้ถิ่งแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชน ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในภายนอก ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความรับร่วงอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการ ทุกขั้นตอน และขณะเดียวกัน จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกรักในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและก้าวข้างหน้า ทั้งด้านวัฒนธรรม สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากภายนอกได้เป็นอย่างดี

គ ស រ ម ខ ្ល ុ ក ិ ទ ិ ព េ ី យ ៗ

ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง จึงประกอบด้วยคุณสมบัติ ดังนี้

១. ความพอประมาณ หมายถึง ความพอที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบี้ยนตนเองและผู้อื่น เว้น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

២. ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผล ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ

៣. ภมิคุ้มกัน หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลง ด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่า จะเกิดขึ้นในอนาคต

โดยมี “เงื่อนไข” ของการตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ในระดับ พอเพียง ២ ประการ ดังนี้

១. เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เข้มข้นยิ่งกัน เพื่อประกอบ การวางแผนและความมั่นใจในการปฏิบัติ

២. เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้าง ประกอบด้วย มีความตระหนักใน คุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการ ดำเนินชีวิต

Sufficiency Economy

๘ พระราชนิรันดร์ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ๙

“...เศรษฐศาสตร์เป็นวิชาของเศรษฐกิจ การที่ต้องใช้รถ ไถต้องไปซื้อ เราต้องใช้ต้องหาเงินมาสำหรับซื้อน้ำมันสำหรับรถได เวลารถไม่เก่าเราต้องยิ่งซ่อมแซม แต่เวลาใช้น้ำมันมากต้องป้อนน้ำมันให้เป็นอาหาร เสร็จแล้วมันคายควัน ควันเราสุดเข้าไปแล้วก็ปวดหัว ส่วนความเครียดเราใช้เราก็ต้องป้อนอาหาร ต้องให้หนี้ให้อาหารมันกิน แต่ว่ามันคายออกมานะ ที่มันคายออกมากก็เป็นปุ๋ย แล้วก็ใช้ได้สำหรับให้ที่ดินของเราไม่เสีย...”

พระราชนิรันดร์ เมื่อในพระบาทพิธีพิชmontคลาดพระนังคัลแรกนาขวัญ
ณ ศาลาศิริลักษณ์ วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๘

ศรี สุขุมวิท พอเพียง

“...เราไม่เป็นประเทศร่ำรวย เรายังพอมีสมควร พอยู่ได้ แต่ไม่เป็นประเทศที่ก้าวหน้าอย่างมาก เราไม่่อยากจะเป็นประเทศก้าวหน้าอย่างมาก เพราะถ้าเรารู้เป็นประเทศก้าวหน้าอย่างมากก็จะมีแต่ด้อยกลับ ประเทศเหล่านั้นที่เป็นประเทศอุด Thủสหกรรมก้าวหน้า จะมีแต่ด้อยหลังและด้อยหลังอย่างน่ากลัว แต่ถ้าเรามีการบริหารแบบเรียกว่าแบบคนจน แบบที่ไม่ติดกับต่ำรากเกินไป ทำอย่างมีสามัคคีนี้และคือเมตตาภัน จะอยู่ได้ตลอดไป...”

พระราชนัดรัศส เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา
ณ ศาลากลางคือวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๙

“...ตามปกติคนไทยชอบดูสถานการณ์ในทางดี ที่เขาเรียกว่าเลิงผลเลิศ ก็เห็นว่าประเทศไทย เรายังก้าวหน้าดี การเงินการอุด Thủสหกรรมการค้าดี มีกำไรมีทางหนึ่งก็ต้องบอกว่าเรายังคงเสื่อมลงไปส่วนใหญ่ ทฤษฎีว่า ถ้ามีเงินเท่านั้นๆ มีการถูกเท่านั้นๆ หมายความว่าเศรษฐกิจก้าวหน้า แล้วก็ประเทศก็เจริญมีหวังว่าจะเป็นมหาอำนาจ ขอให้แด่ต้องเดือนเขาว่า จริงตัวเลขดีแต่ว่าถ้าเราไม่รับมัคระวังในความต้องการพื้นฐานของประชาชนนั้นไม่มีทาง...”

พระราชนัดรัศส เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา
ณ ศาลากลางคือวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๙

“...เดียวันนี้ประเทศไทยยังอยู่ดีพอมีสมควร ใช้คำว่า พอกับสมควร เพราะเดียวมีคนเห็นว่ามีคนจน คนเดือดร้อน จำนวนมากพอสมควร แต่ใช้คำว่า พอกับสมควรนี้ หมายความว่า ตามอัตภาพ...”

พระราชนัดรัศส เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา
ณ ศาลากลางคือวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๙

Sufficiency Economy

“...ที่เป็นห่วงนั้น เพราะแม้ในเวลา ๒ ปี ที่เป็นปีกาญจนากิจเอก็ได้เห็นสิ่งที่ทำให้เห็นได้ว่า ประชาชนยังมีความเดือดร้อนมาก และมีสิ่งที่ควรจะแก้ไขและดำเนินการต่อไปทุกด้าน มีภัยจากธรรมชาติกระหน่ำภัยธรรมชาตินี้เราคงสามารถที่จะบรรเทาได้หรือแก้ไขได้ เพียงแต่ว่าต้องใช้เวลาพอใช้ มีภัยที่มาจากการจิตใจของคน ซึ่งก็แก้ไขได้เหมือนกัน แต่ว่าหากกว่าภัยธรรมชาติ ธรรมชาตินั้นเป็นสิ่งนอกกายเรา แต่นิสัยใจคอของคน เป็นสิ่งที่อยู่ข้างใน อันนั้นเป็นข้อหนึ่งที่อยากให้จัดการให้มีความเรียบร้อย แต่ก็ไม่หมดหวัง...”

พระราชดำรัส เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา
ณ ศาลาดุสิตด้วย วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๘

“...การจะเป็นเสือนั้นไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่เรามีเศรษฐกิจแบบพอเพียง กินแบบพอเพียงนั้น หมายความว่า คุ้มค่าตัวเองได้ ให้มีพอเพียงกับตนเอง ความพอเพียงนี้ไม่ได้หมายความว่าทุกครอบครัวจะต้องผลิตอาหารของตัวเอง จะต้องหอผ้าใส่เอง อย่างนั้นมันเกินไป แต่ว่าในหมู่บ้านหรือในอำเภอ จะต้องมีความพอเพียงพอสมควร บางสิ่งบางอย่างผลิตได้มากกว่าความต้องการถูกขายได้ แต่ขายในที่ไม่ห่างไกลเท่าไร ไม่ต้องเสียค่าขนส่งมากนัก...”

พระราชดำรัส เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา
ณ ศาลาดุสิตด้วย วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๘

“...เมื่อปี ๒๕๑๗ วันนั้นได้พูดถึงว่า เราควรปฏิบัติให้พอเพียง กินพอเพียงนี้ก็แปลว่า เศรษฐกิจพอเพียง นั่นเอง ถ้าแต่ละคนมีพอเพียง ก็ให้ได้ ยิ่งถ้าทั้งประเทศพอเพียง ก็ยิ่งดี และประเทศไทยเวลานั้นก็เริ่มจะเป็นไม่พอเพียง กินบางคนก็มีมาก กินบางคนก็ไม่มีเลย...”

พระราชดำรัส เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา
ณ ศาลาดุสิตด้วย วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๙

Sufficiency Economy

“...โครงการต่างๆ หรือเศรษฐกิจที่ใหญ่ ต้องมีความสอดคล้องกันดี ที่ไม่ใช่เหมือนทฤษฎีใหม่ ที่ใช้ที่เดินเพียง ๑๕ ไร่ และสามารถที่จะปลูกข้าว พอกิน กิจการนี้ใหญ่กว่า แต่ก็เป็นเศรษฐกิจพอเพียงเหมือนกัน คนไม่ เข้าใจว่ากิจการใหญ่ๆ เมื่อมีน้ำร้างเขื่อนป่าสักก็เป็นเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อมีน้ำกัน เขาไม่รู้ว่าเป็นเศรษฐกิจสมัยใหม่ เป็นเศรษฐกิจที่ห่างไกลจาก เศรษฐกิจพอเพียง แต่ที่จริงแล้ว เป็นเศรษฐกิจพอเพียงเหมือนกัน...”

พระราชาดำรัส เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา
ณ ศาลาดุสิตาลัย วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๗

“...ฉันพูดเศรษฐกิจพอเพียงความหมายคือ ทำอะไรให้เหมาะสมกับฐานะของตัวเอง คือทำจาก รายได้ ๒๐๐ - ๓๐๐ บาทขึ้นไปเป็นสองหมื่น สามหมื่นบาท คนชอบเอาคำพูดของฉัน เศรษฐกิจพอเพียงไปพูดกัน เลอะเทอะ เศรษฐกิจพอเพียง คือทำเป็น Self-Sufficiency มันไม่ใช่ความหมายไม่ใช่แบบที่ฉันคิด ที่ฉันคิดคือเป็น Self-Sufficiency of Economy เช่น ถ้าเราต้องการดู ที่ว่า ก็ควรให้เขามีดู ไม่ใช่ไปจำกัดเขาไม่ให้ซื้อที่วิว ขายต้องการดูเพื่อความสนุกสนาน ในหมู่บ้านใกล้ๆ ที่ฉันไป เขามีที่วิวแต่ใช้แบบเตอร์ เขามีไม้ไฟฟ้า แต่ถ้า Sufficiency นั้น มีที่วิวเข้าฟุ่มเฟือย เปรียบเสมือน คนไม่มีสถานศักดิ์สูงใส่ และยังใส่เนคไทเวอร์ช่าเช่น อันนี้ก็เกินไป...”

พระดำรงค์เปี่ยมสุข วังไกลกังวล
๑๗ มกราคม ๒๕๖๘